

Socialdemokratiets Støtte til dette Arbejde er allerede bleven lovet af vort Partis Ordfører, og jeg kan tilføje, at til dette Løfte om Støtte vil der sikkert blive ydet fuld Tilslutning af mine Partifæller Landet over. Og vi skulle endvidere nok vide at vurdere Forholdene saaledes, at vi undgaa den Fare, som ellers under den givne Situation kunde være ret nærliggende, at vi skulde komme til at dømme Regeringen for de Handlinger og Forseelser, som tidligere Regeringer have begaaet, thi det vilde sikkert kun være til Moro for vore Modstandere. Vi ville saaledes støtte Regeringen under Udførelsen af det Arbejde, som den har bebudet gennem Programtalen forleden, og jeg vil gerne sige, at vi vente af den nye Regering, at man under Arbejdet for disse Sagers Fremme ikke vil glemme den sociale Lovgivning. Fra Socialdemokratiets Side maa vi nemlig nødvendigvis, ogsaa naar der er Tale om de storpolitiske Spørgsmaal, om en anden Valgkredsordning, om en Begrænsning af Landstingets Magt og Indflydelse, Spørgsmaal, hvori vi selvfølgelig fuldt og helt kunne slutte os til Regeringen, paa den anden Side altid holde os det klart, at vi repræsentere Folk, Klasser, som ikke have Raad til at være Tilskuere, indtil vi kunne faa disse store Spørgsmaal gennemført. Vi skulle have gennemført Reformkrav, der tage Sigte paa at hjælpe Arbejderklassen, hjælpe de arbejdsløse, hjælpe de sultne, Børnene og de gamle o. s. v., og jeg haaber ogsaa, at vi hos den nye Regering maa finde Forstaaelse af disse Krav, saaledes, at vi under Arbejdet paa de storpolitiske Reformers Gennemførelse altid kunne vente Ørenlyd hos Regeringen, naar vi frembære vore Krav, som tage Sigte paa at hjælpe den fattigste Del af Befolkningen.

Men skal det lykkes Regeringen at skabe bedre Forhold paa en Mængde Omraader, tror jeg, der er et Spørgsmaal, som Regeringen ikke kommer udenom, men som den maa tage op med al Kraft, og det er at søge at sætte Grænser for Kapitalmagts alt for indgribende Betydning. Jeg venter saaledes, at den nye Regering snarest muligt vil gaa til en Forandring i Lovgivningen om Sparekasser og Banker. Navnlig Bankernes ofte mere eller mindre lovlige Aagerforretninger tror jeg, det vilde være paa Tide, om vi fik sat en kraftig Stopper for.

Og under det Arbejde paa en ændret Lovgivning paa det Omraade venter jeg — og det har den nye Regering Ret til at vente — Støtte ogsaa fra „de 27“'s Gruppe.

Det hedder nemlig i Programmet, som „de 27“ have udsendt, at man vil have, at der skal lovgives om Aktieselskaber, og at Banker og Sparekasser revideres saaledes, at der skabes Betyggelse for en sund Udvikling af vort økonomiske Liv. Jeg er saa fuldstændig enig med Hensyn til dette Spørgsmaal paa „de 27“'s Program, men jeg er rigtignok bange for, at det vil være længe, inden dette Spørgsmaal kommer videre end til Programmet. Jeg har nemlig bl. a. under Valgagitationen haft Lejlighed til at høre den tidligere Finansminister tage absolut Afstand fra, at man paa det Omraade skulde søge en indgribende Reformering. Han mente, at det var et Indgreb i den private Virksomhed, som han i alt Fald ikke kunde være med til.

Der er en Lovforanstaltning, som hører til den Række af Love, som Alberti fik gennemført, som jeg tror vil være noget af en Hindring, naar vi skulle til at arbejde paa dette Omraade, og det er Loven om Forlængelse af Nationalbankens Oktroj. Jeg er nemlig tilbøjelig til at tro, at det vil være ret vanskeligt gennem Lovbestemmelser at skabe betryggende Sikkerhed med Hensyn til Bankers og Sparekassers Virksomhed, thi Staten har gennem denne Lov om Forlængelse af Nationalbankens Oktroj i 30 Aar indtil 1938 vanskeliggjort dette at kunne gribe direkte ind i disse Forhold. Men hvis det, som sagt, skal lykkes at skabe bedre Forhold for Erhvervslivet og i det hele taget gøre det muligt, at vi kunne komme ud over de økonomiske Vanskeligheder, som trykke saavel Kommunerne som Erhvervslivet, saa tror jeg, at det vil være nødvendigt, at Staten paa dette Omraade griber ind.

En Reform, som jeg i denne Forbindelse gerne vil omtale, er en Ændring i den nuværende Skattelovgivning. Den højtærede Konseilspræsident omtalte forleden, at blandt de Spørgsmaal, som Regeringen agtede at fremsætte Forslag om, var ogsaa Spørgsmaalet om en Ændring af Loven om Ejendomsskyld. Det er vist rigtigt, at der paa det Omraade trænges til en Forandring; men det er ligesaa rigtigt, at der i det hele taget trænges til en Forandring af den nuværende Beskatningsmaade. Thi efter den Ordning, vi nu en Gang have, vil det være forholdsvis let for dem, som eje de store Kapitaler og de store Formuer, at sikre sig, at de slippe forholdsvis let og forholdsvis billigt fra den kommunale Beskatning. Hvis man en Dag sejler op ad Øresund, vil man se et bredt Bælte af Villaer langs hele Sun-